

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Francisci Bellegambe è Societate Jesu Theologi,
Enchiridion Theologo Practicum Tripartitum, De Ivbilæo
Ecclesiastico**

Bellegambe, François

Coloniæ Agrippinæ, 1700

Sectio Prima. De Duratione, Publicatione, Et Conditionibus Jubilæi
Extraordinarii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42093

PARS TERTIA,

*De Jubilao extraordinario, seu
duarum hebdomadarum.*

SECTIO PRIMA.

DE DURATIONE, PUBLICATIONE, ET
CONDITIONIBUS JUBILÆI EX-
TRAORDINARIJ,

UÆST. I. *Quanto tempo-
re duret Jubilæum extraor-
dinarium?*

RESP. Communiter
durat duas septimanas,
post publicationem in quolibet loco
factam. Dico, *communiter*: Quia non-
nulli Pontifices concessere aliqua Ju-
bilæa, quæ longiori tempore dura-
bant; ut videre licet apud Gobatum
Tr. de Jubil. n. 63.

Q. 2.

P. 3. S. 1. De duratione, publ. &c. 123

Q. 2. Quot dies importent dua hebdomada concessa pro lucrando Jubilæo?

R. Licet nomen *hebdomada*, seu *septimana*, septem tantum dies significet; unde dua septimana in rigore tantum contineant quatuordecim dies: in re tamen morali maxima ratio habenda est communis sensus & usus hominum; secundum quem sensum & usum duas septimanas appellant quindecim dies.

Ex quo fit, ut dua septimana contineant tres dies Dominicas, ita ut prima censeatur initium prioris hebdomadae, postrema verò finis posterioris. Id ergo habet saltem benigna Doctorum interpretatio, accedente consuetudine Ecclesiae. Ita P. Joannes de Dicastillo, annos 25. Theologiam professus partim Tolerti & Murciae in Hispaniâ, partim Viennæ in Austriâ, *De Pœnit. tr. 9. disp. 2. n. 347.* qui & non semel spatium istius Jubilæi, expressè dicit esse 15. dierum: secutus Patrem Layman, qui *l. 5. tr. 7. c. 8. n. 7.* sic concludit:

F 2

Quam

Quamobrem apparet, quòd in hac materia favorabili, per duas hebdomadas, ad lucrandum Jubilæum designari solitas, 15. dies comprehenduntur, in quibus tres Dominicae sunt: quandoquidem Dominica ita considerari potest, ut non tantùm sit initium hebdomadis sequentis, sed etiam finis precedentis. Quâ consideratione, nos Germani uni hebdomada octo dies damus; at verò duabus hebdomadibus quindecim dare debemus. Sic Layman Theologiae & Juris Canonici scientissimus.

Eidem consentit Castropalao Hispanus, *rr. 24. pu. 12. §. 3. n. 2. de 15. diebus, & tribus Dominicis contentis in spatio duarum hebdomadarum.* Idem sentit Antonius Cottonius Italus, *l. 2. Controv. 12. n. 16. & 17. apud Gobatum n. 63.* qui postremâ editione anno 1681. dicit, non recordari se quòd fuerint minùs assignati, quàm 15. dies, illis duarum hebdomadarum 20. Jubilæis, quibus intra annos 56. fruitus est in diversis Episcopatibus, ex quo gestat

S. I. De duratione, publicat. &c. 125
gestat vestem Religiosam. Unde
subdit :

Hanc rationem indicendi Jubilæi
(nempe assignando 15. dies, seu tres
Dominicas) tuto sequentur, ut arbi-
tror, alii Antistites, veluti jam saltem
communem, nec ignoratam ipsismet
Nuntiis Apostolicis, utpote degentibus
in locis, in quibus est planè notorius hic
stylus.

Quindecim dies supponit Alphon-
sus Mendezius, Lusitanus, è Societa-
te J. E. S. U., Æthiopiæ Patriarcha,
in suâ Theologiâ Catechetica, l. 10. c. 8.
n. 14. Supponit semel & iterùm Bo-
nacina Mediolanensis, vir spectatissi-
mæ doctrinæ, de Indulgentiis : suppo-
nit & Bassæus v. Jubilæus : Raymun-
dus Bonal Doct. Gallus, Theolog. mo-
rali gall. sæpiùs editâ, tr. 28. lect. 52. &
53. n. 1. Simon Pourcé, Minimus Gal-
lo-Belga, libro gallico de Indulgentiis p.
2. c. 9. n. 18. Jubilæa extraordinaria
nuncupat 15. dierum.

Certè antiquiores nostri non me-

F 3 mi-

126 P. 3. De Jubileo extraordinario.
minerunt, in Belgio, in publicatione
Jubilæorum. duas hebdomadas aliter
intellectas quam spatium 15. dierum.
Et verò etiam Illustrissimus ac
R. mus D. de Choiseul-Praslain, Ju-
bilæum Innocentii XI. anno 1683. 13.
Aug. publicatum Romæ, publicavit
in hac suâ Diœcesi Tornacensi 1684.
in Januario, sicut inciperet die 23.
in quem incidebat Dominica tertia
post Epiphaniam, & finiretur 6. Fe-
br. in quem incidebat Dominica Se-
xagesimæ; atque ita durabat 15. dies
integros; ut etiam expressè ponebat
ipse Illustrissimus. Et anno 1694.
pro Jubilæo Innocentii XII. feliciter
Ecclesiam gubernantis, indicto Ro-
mæ 7. Septembr. 1693. & anno 1696.
pro Jubilæo ab eodem Pontifice in-
dicto Romæ 3. Decembr. 1695. utro-
que pro Pace obtinendâ, quam tan-
dem concedere dignatus est Dominus
Deus Author Pacis anno 1697. pro il-
lis, inquam Jubilæis indicti sunt dies
15. in pluribus Belgii Diœcesibus, et-
iam Trevirensi. Nec

Nec parum ad id etiam facit, quod Gregorius XIII. declaraverit ad instantiam Patrum Societatis JESU, posse intra Dominicam tertiam fieri confessionem & communionem, redens rationem, quòd dies Dominica habetur pro complemento hebdomadæ transactæ, in qua jejunatum est; ut refertur apud Dianam p. 2. tr. 1. miscel. R. 28. qui & id tenet cum aliis non paucis: & est talis usus Fidelium, ait Card. de Lugo, De Pœnit. disp. 27. n. 107. qui n. 106 dicit contra P. Joannem de Salas, primâ Dominicâ, quâ indicitur Jubilæum, posse fieri confessionem & absolvi à reservatis, citatque Filliucium Pœnitentiarium, cujus verba referemus Sect. 10. q. 3.

Et debet ita fieri (pergit Lugo) juxta Ecclesiæ morem, quæ hebdomadam semper incipit à die Dominicâ, unde sequentem diem appellat Feriam secundam; quia illa jam est secunda hebdomadæ dies. Cùm ergo assignet unam hebdomadam singulis ad lucrandum Jubilæum, debet intelligi de

128 P. 3. De Jubileo extraordinario.
hebdomada Ecclesiasticâ, qua incipit à Do-
minicâ. Hæc Lugo.

Facit & plurimum pro 15. diebus
intelligendis per duas hebdomadas,
quòd Jubilæum Alexandri VIII. an-
no 1691. cœperit Romæ 18. Novem-
bris, in quem diem incidebat Domi-
nica 24. post Pentecosten, & finierit
2. Decembris, in quem diem incide-
bat Dominica prima Adventûs, at-
que ita comprehenderit 15. dies. Ita
de duratione illius Jubilæi, unus è
Nostris in Romano Collegio tunc
commorans, rescripsit cuidam Patri
Collegii Insulensis. Atque idem ille
Româ in Gallo-Belgicam redux, mi-
hi roganti confirmavit anno 1694.
sub exuntem Septembrem: addi-
ditque tantundem durasse Jubilæum
anno 1693. ab Innocentio XII. indi-
ctum.

Denique rogatus unus è Patribus
Deputatis à nostrâ Provinciâ Gallo-
Belgicâ ad Comitata generalia Romæ
habenda anno 1696. ut dignaretur
inqui-

inquirere Romæ à Patribus nostris, quot dierum soleat esse Romæ Jubilæum, an non 15. dierum completorum? Reversus inde, retulit mihi, esse 15. dierum.

Q. 3. Quorum est publicare ista Jubilæa?

R. Romæ publicat, seu publicari facit, qui solus concedit, Summus Pontifex. Idem gravibus verbis præcipit omnibus Ecclesiarum Prælati, eorumque Vicariis, & Officialibus, vel, iis deficientibus, illis qui curam Animarum exercent; ut per suas Ecclesias, & Diœceses, Provincias, Civitates, Oppida, Terras, & Loca, publicent, & publicari faciant, Ecclesiamque, seu Ecclesias visitandas designent.

Q. 4. Quando nam debeant Ordinarii publicare Jubilæum?

R. Solent Pontifices præcipere & mandare illis, ut cum Jubilæi Litterarum transsumpta, aut exempla etiam impressa acceperint, statim absque

130 P. 3. De Jubileo extraordinario.
ullâ morâ, retardatione, &c. nempe
moraliter & civili modo, publicari
faciant, designent Ecclesias visitan-
das, &c. ut ad. q. præc.

Nihilominus, si absque rationabili
causâ diutiùs differrent Ordinarii
publicationem, videtur valiturum
etiam tunc Jubilæum: neque enim
Bullæ usquam indicant, illam prope-
ratam Jubilæi publicationem esse
conditionem necessariam ad lucran-
dum Jubilæum; qualis conditio est
executio operum in Bullis præscri-
ptorum.

Possunt verò Ordinarii duas Jubi-
læi hebdomadas curare inchoari quo-
cumque die septimanæ, prout occur-
sus Festorum, aut alia prudens ratio
suggererit. Siquidem Bullæ nihil hîc
determinant: convenit tamen ita
inchoari illas hebdomadas, ut prima
incipiat à Festo, & secunda desinat in
Festo. Gobat n. 69. & seqq.

Q. 5. An publicatio ista debeat fieri eor-
dem tempore pro tota Diœcesi?

R. Ita

R. Ita planè existimat Illustrissimus Dominus Pax Jordanus, *Elucubr. volum. 1.* sic scribens: Ex verbis illis, *per suas Ecclesias, Diœceses, Oppida, Terras, &c.* manifestè apparet, eodem tempore publicationem faciendam pro Civitate & Diœcesi: non autem, ut alicubi factum memini, elapso tempore Civitatis, publicare pro Diœcesi; hoc enim directè censetur contra intentionem Papæ, verbis suprà dictis expressam. Hæc sapientissimus Episcopus, laudatus à Gobat n. 71.

Verùm, cùm Pellizarius *Tract. de Monialibus cap. 9. n. 21. §. An autem Ordinarius &c.* scribat, quòd in aliquibus Diœcesibus non publicatur eodem tempore pro incolis Civitatis, & pro degentibus in Oppidis & Villis, sed pro his solùm publicatur post elapsam unam hebdomadam à die, quâ fuit publicatum pro incolis Civitatis (idque, etiamsi eodem tempore posset commodè publicari tam pro Civitate, quàm pro Oppidis

132. P. 3. De Jubilæo extraordinario.
ac Villis illius) & aliàs in Bullâ Jubilæi dici soleat, ut Ordinarii *statim absque ullâ morâ &c. publicent & publicari faciant* Jubilæum: & hoc ex aliquâ causâ occurrente dictis Ordinariis, præbente justam causam interpretandi clausulam illam *statim* cum aliquâ latitudine; indeque inferat Pellizarius, videri quòd Ordinarius quoad Moniales possit paulò tardius publicare Jubilæum ad effectum ut commodius ac utilius uti possint beneficio Confessarii extraordinarii, ex interpretativo consensu Papæ Jubilæum concedentis; maximè cum clausula illa *statim &c.* in Litteris Jubilæis excludat negligentiam Ordinariorum, non autem dilationem temporis ex causâ, ut notavit Bordonus ab ipso Pellizario consultus, qui cum eo sentit unà cum Baldello, Polacco, & aliis doctis Recentioribus itidem consultis: Prætereà cum intelligam ita fieri alibi, & certissimâ atque experimentalî notitiâ sciam
ita

ita factitari à quodam Ordinario, publicante scilicet Jubilæum prius in uno loco, postea in alio;

Hæc, inquam, cum ita sint, non videtur reprobandus mos iste publicandi Jubilæum diversis temporibus in diversis locis ejusdem Diœcesis. Caterùm altera praxis publicandi simul respectu totius Diœcesis, est communissima, & videtur conformior menti concedentis.

Q. 6. Quid concedant? quid præscribant Bullæ Jubilæi extraordinarii?

R. 1. Concedunt Indulgentiam plenariam, facultatem eligendi Confessarium, qui à peccatis & censuris omnibus absolvat, & vota commutet.

R. 2. Nullas Indulgentias aut facultates auferunt, aut suspendunt.

R. 3. Præscribere solent Processionem, aut visitationem Ecclesiæ vel Ecclesiarum, Orationem in illâ vel illis, Jejunium, Confessionem, Communionem, Eleëmofynam.

Q. 7. An possit Ordinarius plura præscribere pro consequendo Jubilæo, quam Pontifex præscripserit?

R. Negativè, cum communi: neque potest arctare libertatem, v. g. præscribendo ut fiat Communio tali Feriâ, ut omnes faciant omnia opera intra unam tantùm hebdomadam, &c. Neque enim inferior potest tollere, aut minuere favores & privilegia concessa ab ejus Superiore, præsertim alicui Communitati. Argum. Cap. Cùm inferior, de Major. & Obed.

Unde, si fortè Ordinarius arctasset limites positos à Summo Pontifice, possent nihilominus Diocesani lucrari Jubilæum, modò faciant ea, quæ, quo tempore & modo Pontifex concessit & præscripsit.

Q. 8. An possit Superior Communitatis Religiosa decernere, ut omnes sibi subditi eâdem septimanâ peragant opera requisita?

R. Posse, atque adeò præcipere, exigente utique recto ordine disciplina

S. 2. De subjecto, seu capaci. 135.
plina domestica, vitæque communis
uniformitate, tantoperè à Summis
Pontificibus commendatâ. Atque id
statuere potest pro suis domesticis
Paterfamilias. Pourné, De indulg. p. 2.
c. 8. n. 10. cum Bordonò.

Similiter potest Superior injunge-
re, ut unicam ex Ecclesiis disjunctivè
designatis visitent, eamque Monaste-
rio viciniorem, ne diutius absint,
evagentur, &c.

SECTION II.

DE SUBJECTO, SEU CAPACI JUBILÆI.

QUÆST. I. *Quis lucrari possit Jubi-
læum?*

RESP. Omnis & solus Christianus,
rationis compos, non ligatus excom-
municatione majore; ut habet com-
munis: quia hæc privat communions
bonorum spiritualium. Solet tamen
concedere Pontifex facultatem quos-
cumque absolvendi ab omni censurâ,
exce-